

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10095

Варна, 31.07.2026 г.

Административният съд - Варна - VI тричленен състав, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАРИНА РАЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛИНА ЧОЛАКОВА
ВИОЛЕТА КОЖУХАРОВА

като разгледа докладваното от съдията Веселина Чолакова канд № 890/2026 г. на Административен съд - Варна, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по касационна жалба от „Туулс Експрес“ ЕООД, [ЕИК] , чрез адв. М., против Решение № 20/03.02.2026 г. постановено по АНД № 271/2025 г. по описа на Районен съд-Девня, с което потвърдено Наказателно постановление /НП/ № BG - 2024 - 2000 - 149 / 06. 08. 2024 г. на директора на Териториална дирекция Митница-Варна.

В хода на производството и на основание чл.629, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във вр. с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) , съдът намира, че е налице необходимост от тълкуване на разпоредби от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

I. Страни по делото:

1. Касатор - „Туулс Експрес“ ЕООД, [ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр .Русе, [улица], представляван от управителя Ф. Г., гражданин на Румъния, чрез адв. М. , с посочен съдебен адрес: гр. Русе, [улица].

2. Ответник - Директорът на Териториална дирекция Митница Варна, с адрес: гр. Варна, пл. „С.“ № *.

II. Предмет на делото:

Решение № 20/03.02.2026 г. постановено по АНД № 271/2025 г. по описа на Районен съд-Девня, III наказателен състав, с което е потвърдено Наказателно

постановление /НП/ № ВГ - 2024 - 2000 - 149 / 06. 08. 2024 г. на директора на Териториална дирекция Митница-Варна.

С наказателното постановление е ангажирана административнонаказателна отговорност на „Туулс Експрес“ ЕООД за нарушение на разпоредбата на чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ), като на основание чл. 234, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, т. 1 от ЗМ са наложени следните имуществени санкции:

1. Имуществена санкция в размер на 97,58 лв. (деветдесет и седем лева и петдесет и осем стотинки), представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания относно стока № 1 - ръчен пистолет за силикон, 120 кашона - 5 900 броя/120 колета;

2. Имуществена санкция в размер на 6 798,23 лв. (шест хиляди седемстотин деветдесет и осем лева и двадесет и три стотинки), представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания относно стока № 12 - резервоари за многократно пълнене с вместимост 24 л., дебелина на стената 0,8 мм - 140 кашона/140 броя/140 колета, както и резервоари за многократно пълнене с вместимост 50 л. и 100 л., с дебелина на стената 0,8 мм - 60 кашона/60 броя/60 колета;

3. Имуществена санкция в размер на 2 647,12 лв. (две хиляди шестстотин четиридесет и седем лева и дванадесет стотинки), представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания относно стока № 17 - свързани рехави тъкани от преди от стъквени влакна, промазани с пластмаса, с големина на отворите 5 x 5 мм и тегло 160 г/кв. м - 2 400 броя/135 колета.

На основание чл. 234, ал. 4 от ЗМ е постановено отнемане в полза на държавата на стоките - предмет на нарушението, по митническа декларация MRN 24BG002002115007R6/05.04.2024 г., както следва: по позиция № 55 от фактура FI-56114 - 67 броя хидрофори по 24 л.; по позиция № 56 от фактура FI-56112 - 73 броя хидрофори по 24 л.; по позиция № 57 от фактура FI-56113 - 40 броя хидрофори по 50 л.; по позиция № 93 от фактура FI-56672 - 10 броя хидрофори по 100 л.; по позиция № 94 от фактура FI-56670 - 10 броя хидрофори по 100 л.; по позиция № 95 от фактура FS-12368 - 800 броя ролки ленти за свързване на гипсокартон с размери 500 мм x 20 м.; и по позиция № 96 от фактура FS-12370 - 1 548 броя ролки ленти за свързване на гипсокартон с размери 500 мм x 90 м., като посочените стоки са заприходени по складова разписка № 57/29.04.2024 г. на ТД Митница Варна при Агенция „Митници“.

С решението си Районен съд-Девня съд е осъдил дружеството да заплати на Териториална дирекция Митница - Варна при Агенция „Митници“ сумата от 51,13 евро (петдесет и едно евро и тринадесет евроцента), представляваща направени по делото разноски.

III. Фактическа обстановка, относима към предмета на запитването:

III.1. На 02.04.2024 г. на Пристанище Варна - Запад пристигнал контейнер № YMMU 6694098, натоварен със стока - 1 478 бр. колета. На 05.04.2024 г. в Митнически пункт Варна - Запад била подадена митническа декларация за поставяне под режим допускане за свободно обръщение № MRN 24 BG002002115007R6/05.04.2024 г. Като получател на стоката в митническата декларация бил вписан „Туулс експрес“ ЕООД. Част от стоката била декларирана като: стока № 1 - пистолет за силикон 120 кашона - 5 900 бр. / 120 колета, декларирана митническа стойност 8 131. 74 лв., код по Тарик 8424200000, ставка

на митото в размер на 1.7 %, дължими държавни вземания: мито- 138.24 лв. и ДДС- 1 668.84 лв. ; стока № 12 - хидрофори 24 л., 50 л., 100 л. - 200 бр. / 200 колета, код по Тарик 7310100090, декларирана митническа стойност 8 139.64 лв., ставка на митото 2.7 %, дължими държавни вземания: мито- 219.77 лв. и ДДС- 1 679.66 лв. ДДС ; стока № 17 - лента за свързване на гипсокартон - 2 400 бр., код по Тарик 3919908099, декларирана митническа стойност 3 479.38 лв., ставка на митото 6.5 %, дължими държавни вземания: мито - 226.16 лв. и ДДС- 745.03 лв.

На 12.04.2024 г. и 15.04.2024 г. били иззети мостри - ръчен пистолет за силикон, резервоари за многократно пълнене, свързани рехави тъкани от преди от стъклени влакна, промазани с пластмаса, които били предоставени за даване на становище относно определяне на код по Тарик.

На 22.04.2024 г. било изготвено становище, според което, въз основа на правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура (КН) на Европейския съюз, както и на текстовете към съответните позиции и обяснителните бележки към подпозициите, е прието следното тарифно класиране:

Стока № 1 - ръчен пистолет за силикон, 120 кашона, общо 5 900 бр. (120 колета), се класира в код по ТАРИК 8205598000, за който е приложима ставка на митото 2,7 %;

Стока № 12 - резервоари за многократно пълнене с вместимост 24 л и дебелина на стената 0,8 мм - 140 кашона, общо 140 бр. (140 колета), както и резервоари за многократно пълнене с вместимост 50 л и 100 л и дебелина на стената 0,8 мм - 60 кашона, общо 60 бр. (60 колета), се класират в код по ТАРИК 7310299010, за който е приложима ставка на митото 2,7 %, и окончателно антидъмпингово мито с допълнителен код „други“ в размер на 69,60 %.

Стока № 17 - свързани рехави тъкани от преди от стъклени влакна, промазани с пластмаса, с размер на отворите 5 × 5 мм и повърхностна маса 160 г/ кв. м, в количество 2 400 бр. (135 колета), се класира в код по ТАРИК 7019650050, за който е приложима ставка на митото 7 %, както и окончателно антидъмпингово мито с допълнителен код „други“ в размер на 62,90 %.

Съставен бил Акт за установяване на митническо нарушение (АУАН) № BG04072024/2000/M-139 от 04.07.2024 г. от митнически служител на длъжност инспектор в Териториална дирекция Митница Варна , предявен и подписан от управителя на дружеството с възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не били депозирани писмени такива. Издадено било Наказателно постановление /НП/ № BG - 2024-2000- 149/06.08.2024 г. от директора на Териториална дирекция Митница Варна, връчено по надлежния ред.

Гореизложената фактическа обстановка Варненският районен съд е установил от събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства.

III.2. „Туулс Експрес“ ЕООД е оспорил наказателното постановление пред Районен съд-Девня и по жалбата е образувано АНД № 391/2024 г. по описа на съда. С Решение № 64/27.03.2025 г. , постановено по АНД № 391/2024 г. по описа на Районен съд-Девня, съдът е потвърдил изцяло наказателното постановление.

Решението на Районен съд-Девня е отменено и делото е върнато за ново разглеждане, с Решение № 8139/18.04.2025 г. , постановено по КАНД № 1207/2025 г. по описа на Административен съд-гр. Варна.

При повторното разглеждане на делото е постановено Решение № 20/03.02.2026 г., по АНД № 271/2025 г. по описа на Районен съд-Девня, което е предмет на касационен контрол по настоящето дело. С посоченото решение съдът

е възприел гореописаната фактическа обстановка и е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № BG - 2024 - 2000 - 149 / 06. 08. 2024 г. на директора на Териториална дирекция Митница-Варна.

За да достигне до този правен резултат, районният съд е приел, че при провеждане на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по ЗАНН, които да обуславят отмяната на наказателното постановление. Приел е, че АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице и съдържа всички реквизити по чл. 42 ЗАНН, а наказателното постановление е издадено от компетентен административнонаказващ орган при спазване на изискванията на чл. 57 ЗАНН. Според съда фактическото описание на нарушението и неговата правна квалификация са идентични в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, поради което не е налице ограничаване правото на защита на санкционираното дружество.

В мотивите си съдът е обсъдил и възражението относно липсата на преводач при съставянето на АУАН, като е приел същото за неоснователно. Посочил е, че управителят на санкционираното дружество е присъствал лично при съставянето на акта и е вписал възражения на български език, поради което е направил извод, че същият е разбирал съдържанието на производството и не е било необходимо участието на преводач.

По съществото на спора районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява осъществяването от обективна страна на състава на нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ. В тази връзка е приел за доказано, че на 05.04.2024 г. дружеството е подало в Митнически пункт Варна - Запад митническа декларация MRN 24BG002002115007R6 за поставяне на стоки под режим „допускане за свободно обращение“, като по отношение на три стоки са били декларирани тарифни кодове, които не съответстват на действителното им тарифно класиране.

По отношение на стока № 1 съдът е приел, че е деклариран пистолет за силикон - 120 кашона, 5 900 броя (120 колета), с код по ТАРИК 8424200000, митническа стойност 8 131,74 лв., ставка на митото 1,7 % и дължими публични държавни вземания в размер на 138,24 лв. мито и 1 668,84 лв. ДДС, вместо ръчен пистолет за силикон със същото количество и митническа стойност, класиран с код по ТАРИК 8205598000, за който е приложима ставка на митото 2,7 % и са дължими 219,56 лв. мито и 1 685,10 лв. ДДС. Според съда вследствие на неправилното тарифно класиране е избегнато частично заплащане на публични държавни вземания в размер на 81,32 лв. мито и 16,26 лв. ДДС, или общо 97,58 лв.

Относно стока № 12 районният съд е приел, че са декларирани хидрофори с вместимост 24 л., 50 л. и 100 л. - общо 200 броя (200 колета), с код по ТАРИК 731029910, митническа стойност 8 139,64 лв., ставка на митото 2,7 % и дължими публични държавни вземания в размер на 219,77 лв. мито и 1 679,66 лв. ДДС, докато действително внесените стоки представляват резервоари за многократно пълнене с вместимост 24 л. и дебелина на стената 0,8 мм - 140 броя (140 колета), класирани с код по ТАРИК 731029910, както и резервоари с вместимост 50 л. и 100 л., с дебелина на стената 0,8 мм - 60 броя (60 колета), класирани с код по ТАРИК 7310100010. За тези стоки освен мито в размер на 219,77 лв. е било дължимо окончателно антидъмпингово мито със ставка 69,60 % в размер на 5 665,19 лв., както и ДДС в размер на 2 812,70 лв. Поради това съдът е приел, че е избегнато частично заплащане на публични държавни вземания в общ размер на 6 798,23 лв., от които 5 665,19 лв. окончателно антидъмпингово мито и 1 133,04 лв. ДДС.

По отношение на стока № 17 съдът е приел, че е декларирана лента за свързване на гипсокартон - 2 400 броя, с код по ТАРИК 3919908099, митническа стойност 3 479,38 лв., ставка на митото 6,5 % и дължими публични държавни вземания в размер на 226,16 лв. мито и 745,03 лв. ДДС, вместо свързани рехави тъкани от преди от стъклени влакна, промазани с пластмаса, с големина на отворите 5 x 5 мм, тегло 160 г/кв. м - 2 400 броя (135 колета), класирани с код по ТАРИК 7019650050, за които е приложима ставка на митото 7 % и окончателно антидъмпингово мито със ставка 62,90 %, при дължими публични държавни вземания в размер на 243,56 лв. мито, 2 188,53 лв. окончателно антидъмпингово мито и 1 186,22 лв. ДДС. Приел е, че вследствие на неправилното тарифно класиране е избегнато заплащането на 17,40 лв. мито, 2 188,53 лв. окончателно антидъмпингово мито и 441,19 лв. ДДС, или общо 2 647,12 лв.

Въз основа на свидетелските показания, приетите по делото писмени доказателства и приложената административнонаказателна преписка, Районен съд-Девня е направил извод, че декларирането на некоректни тарифни кодове е довело до частично незаплащане на дължимите публични държавни вземания, с което е осъществен от обективна страна съставът на административното нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ.

Съдът е приел още, че предвид обстоятелството, че санкционираното лице е юридическо лице, субективната страна на нарушението не подлежи на обсъждане, тъй като имуществената отговорност на юридическите лица е обективна и безвиновна. Наред с това е прието, че наложените имуществени санкции са определени в минималния размер, предвиден в приложимия закон.

Районният съд е преценил, че не са налице предпоставки за квалифициране на случая като маловажен, тъй като нарушенията засягат установения ред за осъществяване на митническия контрол и събирането на публичните държавни вземания, поради което се отличават с висока степен на обществена опасност и не разкриват особености, които да ги отличават от обичайните случаи на нарушения по чл. 234 ЗМ.

Приел е също, че с оглед установеното осъществяване на състава на чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ правилно, на основание чл. 234, ал. 4 ЗМ, са отнети в полза на държавата стоките - предмет на нарушенията, независимо от това чия собственост са.

В заключение Районен съд-Девня съд е счел всички възражения на жалбоподателя за неоснователни, като е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, АУАН и наказателното постановление съдържа всички предвидени в закона реквизити, нарушението е описано ясно, пълно и конкретно, като е дадена правилна правна квалификация, позволяваща на санкционираното лице да разбере за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност и да организира адекватно защитата си. Според съда събраните по делото доказателства по категоричен и безпротиворечив начин установяват извършването на нарушението, поради което наказателното постановление е правилно и законосъобразно.

III.3. „Туулс Експрес“ ЕООД, [ЕИК] е оспорил решението на Районен съд-Девня с касационна жалба, която е допустима за разглеждане.

IV. Приложими разпоредби на националното право:

А. Процесуални разпоредби:

Производството е административнонаказателно и се урежда от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), като за неуредените в него въпроси се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Касационното производство пред административния съд се развива по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Съгласно чл. 58д ЗАНН наказателните постановления подлежат на съдебно обжалване.

Съгласно чл. 59, ал. 1 ЗАНН жалбите срещу наказателните постановления се разглеждат от районния съд по мястото на извършване или довършване на нарушението.

Съгласно чл. 63, ал. 1 ЗАНН районният съд разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което може да потвърди, измени или отмени наказателното постановление.

На осн. чл.63в ЗАНН решението подлежи на касационно обжалване пред компетентния административен съд на основанията, предвидени в НПК, по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Б. Материалноправни разпоредби:

Съгласно чл. 13 ЗАНН за административни нарушения могат да бъдат налагани административни наказания, включително глоба, обществено порицание и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.

Съгласно чл. 83, ал. 1 ЗАНН на юридически лица и еднолични търговци може да бъде налагана имуществена санкция в предвидените от закона случаи за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба имуществената санкция се налага по реда на ЗАНН, освен ако в специален закон е предвиден друг ред.

Член 20 ЗАНН урежда отнемането в полза на държавата на вещи, свързани с административното нарушение. Разпоредбата предвижда възможност за отнемане както на вещи, послужили за извършване на нарушението, така и на вещите - предмет на нарушението, когато това е предвидено в специален закон. Съгласно ал. 4 от същата разпоредба отнемане не се допуска, когато стойността на вещите явно не съответства на характера и тежестта на административното нарушение, освен ако специалният закон предвижда друго.

В разглеждания случай административнонаказателната отговорност е ангажирана на основание разпоредбите на Закона за митниците, който представлява специалният материален закон.

Съгласно чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците административно нарушение извършва лице, което избегне или направи опит да избегне пълното или частичното заплащане или обезпечаване на митата или на другите публични държавни вземания, събрани от митническите органи.

Съгласно чл. 234, ал. 2, т. 1 ЗМ за нарушението по ал. 1, т. 1 на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 100 до 200 на сто от размера на избегнатите публични държавни вземания.

Съгласно чл. 234, ал. 4 ЗМ в случаите на митническа измама стоките - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, а ако липсват или са отчуждени, се присъжда тяхната

равностойност, представляваща митническата им стойност, или при износ - стойността на стоките, освен ако стойността на избегнатите мита и/или другите публични държавни вземания не надхвърля 35 на сто от митническата стойност на стоките или при износ - стойността на стоките.

Право на Европейския съюз:

IV.Б. Приложимо право на Европейския съюз:

1. Договор за функционирането на Европейския съюз

Член 28 ДФЕС

Установява митническия съюз между държавите членки, който обхваща цялата търговия със стоки и включва забрана на митата между държавите членки и въвеждането на обща митническа тарифа спрямо трети държави.

Член 31 ДФЕС

Предвижда, че митата по Общата митническа тарифа се определят от Съвета по предложение на Европейската комисия.

2. Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Union Customs Code).

Разпоредбата на чл. 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 въвежда задължение за държавите членки да установят в националния си правен ред санкции при нарушения на митническото законодателство, като същевременно поставя ограничение при упражняване на тази законодателна компетентност - предвидените санкционни мерки следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

3. Общи принципи на правото на Европейския съюз

По настоящото дело са приложими:

принципът на пропорционалност;

принципът на правната сигурност;

принципът на оправданите правни очаквания;

принципът на ефективност;

принципът на равностойност

V. Съдебна практика:

Съобразно тълкуването на Европейския съд на чл.42, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 всяка държава-членка трябва да предвиди в националното законодателство санкционни мерки, но такива, които не надхвърлят границите на необходимото за постигане на легитимно преследваните от закона цели (решение от 16.07.2015 г., Chmielewski, C-255/14, EU., C:2015:475, т.22). Санкциите следва да са ефективни, пропорционални и възпиращи. Според Съда на ЕС, строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на санкционираните с тях нарушения, като по-специално се гарантира реално възпиращ ефект и същевременно се наблюдава основният принцип на пропорционалност.

Съобразно решение от 04.03.2020 г. по дело C-655/18 „Schenker“ , Съдът на ЕС приема, че чл.42, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която при отклоняване от митнически надзор на стоки поставени под режим на митническо

складиране, освен имуществена санкция титулярът на задължението е длъжен да плати равностойността на тези стоки.

Относима според настоящия състав практика на СЕС са решенията по делата C-497/15 и C-498/15 „Euro-Team“ и „Spirill-Glр“. Съдът на ЕС приема, че санкционните мерки не могат да надхвърлят необходимото за постигане на преследваните законни цели и не могат да бъдат непропорционални спрямо тези цели.

VI. Доводи и правни изводи на страните:

VI.1. Касаторът - „Туулс Експрес“ ЕООД оспорва решението на Районен съд-Девня с основаниято, че е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. В жалбата са изложени доводи, че решението е неправилно, незаконосъобразно, като по-конкретно се твърди, че не са изпълнени указанията на предходния касационен състав. Изложени са подробни съображения във връзка с твърденията на страната за допуснатите от Районен съд-Девня съществени процесуални нарушения. Оспорва и направените от Районен съд-Девня изводи по приложението на материалния закон, като счита че нарушението не е осъществено от обективна страна. Моли да се отмени решението и да се постанови решение по същество, с което да се отмени Наказателно постановление /НП/ № BG - 2024 - 2000 - 149 / 06. 08. 2024 г. на директора на Териториална дирекция Митница Варна.

VI.2. Ответникът- директорът на Териториална дирекция Митница Варна оспорва касационната жалба в писмен отговор и в съдебно заседание, чрез процесуален представител. Счита, че решението на Районен съд - Девня е правилно и законосъобразно и моли да бъде оставено в сила.

VII. Мотиви за отправяне на преюдициалното запитване:

VII.1. По настоящето дело, съдът е касационна инстанция и се произнася с решение, което е окончателно и не подлежи на обжалване или протест от прокуратурата.

С разпоредбата на чл.42, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза е прието, че всяка държава членка предвижда санкции за неспазване на митническото законодателство на Съюза. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Предвидените в чл.42, пар.2 от Регламента административни санкции могат да бъдат в една или в двете форми- 1. имуществена санкция или глоба от митническите органи, включително, където е уместно, прилагане на споразумение вместо налагане на наказание за извършено престъпление; 2. отмяната, спирането или изменението на разрешение, чийто титуляр е съответното лице.

В настоящия случай на дружеството са наложени три имуществени санкции: в размер на 97,58 лв. (деветдесет и седем лева и петдесет и осем стотинки), представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания относно стока № 1; в размер на 6 798,23 лв. (шест хиляди седемстотин деветдесет и осем лева и двадесет и три стотинки), представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания относно стока № 12; в размер на 2 647,12 лв. (две хиляди шестстотин четиридесет и седем лева и дванадесет

стотинки), представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания относно стока № 17 и е присъдено да заплати стойността на липсващия предмет на нарушението в размер на 23 826,06 лева и е постановено отнемане в полза на държавата на стоките - предмет на нарушението. Отнемането на стоките, които са предмет на нарушението, в случай като настоящия, не попада нито в една от двете форми на административни санкции предвидени в чл. 42, пар.2 от Регламента. Това налага извод за противоречие на норми от вътрешното право - чл. 234, ал.4 от Закона за с чл. 42, пар.2 от Регламента. Отделно от това възниква съмнение дали в казус като настоящия, отнемането на стоките предмет на нарушението, едновременно с налагането и на имуществена санкция в размер на 100% от избегнатите публични държавни вземания отговаря на критериите за ефективност и пропорционалност.

Независимо от постановеното от Съда на Европейския съюз решение по дело C-717/22, „Sistem Lux“, настоящият спор поставя различен правен въпрос, обусловен от спецификата на националната санкционна уредба **при митническа измама**. По дело C-717/22 Съдът е разгледал съвместимостта с член 42 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на национална правна уредба, приложима **при митническа контрабанда**, при която са предвидени различни санкционни последици.

Настоящото производство се отнася до приложението на национална разпоредба - чл. 234, ал. 4 от Закона за митниците, която предвижда отнемане в полза на държавата на стоките - предмет на митническа измама, независимо от тяхната собственост, а при липсата или отчуждаването им - присъждане на тяхната равностойност, наред с налагането на имуществена санкция, определена като процент от размера на избегнатите публични държавни вземания.

Поради различията в предмета на нарушението, неговия характер, приложимия санкционен механизъм и начина, по който националният законодател е уредил последиците от нарушението, разрешението по дело C-717/22 не дава пряк и еднозначен отговор относно съвместимостта на чл. 234, ал. 4 от Закона за митниците с член 42, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В националната съдебна практика са формирани различни разрешения относно съотношението между чл. 234, ал. 4 от Закона за митниците и член 42 от Регламент (ЕС) № 952/2013. В част от решенията се приема, че отнемането на стоките - предмет на нарушението, представлява самостоятелна законова последица, различна от административната санкция, поради което националната разпоредба остава приложима. В друга част от практиката се приема, че отнемането представлява допълнителна санкционна последица, която следва да бъде преценявана в рамките на изискванията на член 42 от Регламент (ЕС) № 952/2013 относно ефективността, пропорционалността и възпиращия характер на санкциите.

В Решение № 12375 от 09.04.2025 г., постановено по КАНД № 936/2025 г. по описа на Административен съд София- град, съдът приема за правилно приложената кумулативна мярка по чл. 234, ал. 4 от Закон за митниците, която предвижда във всички случаи на осъществено нарушение митническа измама по чл. 234, ал. 1 от ЗМ, нарушителят да заплати в полза на държавата равностойността на липсващата стока, представляваща митническата ѝ стойност.

В Решение № 23918 от 18.11.2024 г., постановено по КАНД № 8700/2024 г. по описа на Административен съд София-град, съдът приема, че по аргумент от параграф 2 на чл.288 от Договора за функциониране на ЕС за задължителния характер на регламентите (в случая чл. 42, параграф 1 от Регламент № 952/2013)

и непосредствената им приложимост в правото на държавите-членки, независимо дали се транспонират в национални правни норми, разпоредбата на чл.234, ал.4 от Закона за митниците, като противоречаща на Правото на ЕС не следва да бъде прилагана.

При тази констатирана липса на единно тълкуване в националната съдебна практика настоящият съдебен състав намира, че отправянето на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз е не само необходимо за правилното разрешаване на конкретния спор, но и обусловено от необходимостта да бъдат гарантирани принципите на правна сигурност и предвидимост при прилагането на митническото законодателство.

Различното разрешаване на въпроса относно съотношението между чл. 234, ал. 4 от Закона за митниците и разпоредбите на Регламент (ЕС) № 952/2013 води до нееднакво прилагане на правото на Европейския съюз от националните съдилища, което поставя в риск еднаквото третиране на сходни случаи и предвидимостта на правните последици от извършването на митнически нарушения.

С оглед принципа на предимство и непосредствена приложимост на правото на Европейския съюз, както и предвид задължителния характер на тълкуването, дадено от Съда на Европейския съюз при осъществяване на неговата компетентност по член 267 ДФЕС, настоящият съдебен състав приема, че единствено чрез получаване на решение по поставените преюдициални въпроси може да бъде осигурено еднаквото и ефективно прилагане на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 952/2013.

Разрешаването на настоящия спор предполага изясняване на съдържанието и обхвата на член 42, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, тъй като от това тълкуване зависи дали предвиденият в националното право режим, включващ кумулативно имуществена санкция и отнемане на стоките - предмет на нарушението, е съвместим с изискванията на правото на Европейския съюз относно ефективността, пропорционалността и възпиращия характер на санкциите при нарушения на митническото законодателство.

Преюдициалното запитване е необходимо и с оглед гарантиране на правната сигурност и предвидимост при прилагането на правото на Европейския съюз, доколкото в националната съдебна практика съществуват различни разрешения относно характера на отнемането по чл. 234, ал. 4 от Закона за митниците и неговото съотношение с член 42 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Поради това отправянето на преюдициално запитване е необходимо не само с оглед изхода на настоящото производство, но и с оглед установяване на задължително за националните юрисдикции тълкуване относно допустимите граници на националната санкционна уредба при нарушения на митническото законодателство, включително относно приложението на чл. 234, ал. 4 от Закона за митниците.

Предвид изложеното и с оглед установените по делото факти, настоящият съдебен състав приема, че за правилното решаване на спора е допустимо отправянето на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз. Т. запитване е необходимо по смисъла на член 267, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като изходът на производството зависи от тълкуването и прилагането на релевантни разпоредби от Правото на Европейския съюз, а именно член 42, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

На основание член 631, алинея 1 от Гражданския процесуален кодекс, вр. чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс производството по делото следва да бъде спряно до произнасяне на Съда на Европейския съюз.

Мотивиран от изложеното и на основание член 267, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, във връзка с член 628 от Гражданския процесуален кодекс, приложим съгласно член 144 от Административнопроцесуалния кодекс, както и на основание член 631 от Гражданския процесуален кодекс, във връзка с член 144 от Административнопроцесуалния кодекс и член 63в от Закона за административните нарушения и наказания, Административен съд-Варна, VI-ти касационен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТПРАВЯ преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно член 267, първи параграф, буква „б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз със следните въпроси:

1. Следва ли член 42, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза да се тълкува в смисъл, че не се допуска национална правна уредба, която при нарушение на митническото законодателство, представляващо митническа измама, предвижда кумулативно с налагането на глоба на физическите лица или имуществена санкция на юридическите лица и едноличните търговци, и отнемане в полза на държавата на стоките - предмет на нарушението, а когато тези стоки липсват или са отчуждени - присъждане на тяхната равностойност?

2. Следва ли член 42, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза да се тълкува в смисъл, че се допуска национална правна уредба, съгласно която отнемането в полза на държавата на стоките - предмет на митническото нарушение, не подлежи на самостоятелна преценка за пропорционалност въз основа на конкретните обстоятелства по случая, а се прилага автоматично при наличие единствено на предварително определен количествен критерий (например когато размерът на избегнатите публични държавни вземания надвишава определен процент от митническата стойност на стоката), и съответства ли подобна правна уредба на изискванията за ефективност, пропорционалност и възпиращ характер на санкциите по член 42 от Регламент (ЕС) № 952/2013?

3. Следва ли член 42, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, която предвижда отнемане в полза на държавата на стоките - предмет на нарушение на митническото законодателство, независимо от тяхната собственост, а при липсата или отчуждаването им - присъждане на тяхната равностойност, представлява санкционна мярка по смисъла на тази разпоредба.

4. Допустима ли е национална правна уредба, която да го регламентира, едновременно с налагането на имуществена санкция ?

СПИРА производството по КАНД № 890/2026 г. по описа на
Административен съд-гр.Варна до произнасяне на Съда на Европейския съюз.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: